

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 10 (2)

IZDAN 1. juna 1923.

PATENTNI SPIS BR. 836.

Elektro-Osmose Aktiengesellschaft (Graf Schwerin Gesellschaft),
Berlin.

Postupak za dobijanje uglja koji ostavlja malo pepela iz uglja proizvoljnog porekla.

Prijava od 13. jula 1921.

Važi od 1. augusta 1922.

Pravo prvenstva od 29. januara 1921. (Nemačka).

Dobijanje uglja iz vode upotrebljene u rudnicima kamenog i mrkog uglja, a koja sadrži uglja, ima za rezultat i najčešće slučajeva jedan mulj vrlo bogat u pepelu, i čija je topotna moć prema tome slaba. Pod silom prilika, industrija mora danas da pribegava ugjenom materijalu slabe vrednosti, kao što je Halden-ugalj, vlažan sirovi mrki ugalj, ugalj koji ostavlja mnogo pepela. Ako se uspe da se iz uglja otstrane najpre svi sastojci koji sačinjavaju njegovo bogatstvo u pepelu, topotna moć uglja podiže se. Jedno dalje ekonomsko preim秉tvo ovoga sastoji ce u racionalnijem iskoricećavanju transportnih instalacija za 10—20%, usled ekspedicije materijala od veće vrednosti.

Velika količina pepela proistiće mahom od glinovitih primesaka uglja. Shodno pronalasku, postupa se na taj način što se nečistote, koje su sa ugljem srasle do najfinije raspodele, oslobođe od uglja dejstvom elektrolita, na pr. alkalnih silikata. Polazni materijal u obliku grubog zrnavlja ima se prethodno, shodno cilju, samleti, pri čemu se, shodno pronalasku, već može dodati elektrolit. Usled ovog oslobođajućeg dejstva upotrebljenog elektrolita data je sada mogućnost za izdvajanje

nečistote od uglja. Pokazalo se je da se ovo izdvajanje može izvesti upotrebot ma kakvog poznatog flotacionog sredstva. Pokazalo se je još dalje da se proces oslobadjanja i izdvajanja mogu izvesti jednom jedinom operacijom, tako da se izdvajanje može izvesti neposredno po oslobadjanju, pomoću flotacije, u jednoj istoj aparaturi. Shodno pronalasku, višestruko ponavljanje postupka daje ugalj koji postaje sve više i više siromašan u pepelu.

Primeri izvodjenja.

1.) Ugljeni mulj, produkat ispiranja uglja sa 30,56% pepela, pomeša se sa vodom u srazmeri 1:3. Masa se smeša sa elektrolitom i flotacionim sredstvom (na 2 kgr. ugtjenog mulja, 3 ccm. vodenog stakla i 3 ccm. ftotacionog sredstva), i zatim jakim mešanjem izazove flotaciju. Tako postala pena koja otiče, sadrži, pored uglja, još i jedan deo nešistota. Prilikom prve flotacije, sa sledećim ponavljanjem, dobio se je koncentrat sa 10,8% pepela. Kod treće flotacije, sadržavao je koncentrat prosečno samo još 7,6% pepela. Iznos u uglju bio je 91,4%.

2.) Zrnast ispran koks-ugalj, sa 6,4% pepela, mleven je najpre, za vreme od jednog sata, u kolergantu. Zatim se, shodno prona-lasku, priprema kao što je pod 1 opisano. Rezultat je bio koncentrat ca 2,24 % pepela. Iznos u uglju bio je 92,72 %.

3.) Antracit, sa 73,26 % ugljenika, mleven je sat i po, zatim pripravljen kao što je opisan pod 1. Rezultat je bio koncentrat sa 86,52 % ugljenika.

Iz gornjih primera izvodjenja vidi se veliko preim秉stvo postupka: polazni materijal od manje vrednosti može se, shodno prona-

lasku, pretvoriti u ugaj siromašniji u pepelu koji na pr. nalazi primenu kao materijal za grejanje, za redukciju metala u metalurgiji, za spravljanje veštačkog grafita.

Patentni zahtev.

Postupak za dobijanje uglja koji ostavlja malo pepela iz uglja proizvoljnog porekla, naznačen time, što se, u slučaju potrebe, fino isitnjeni polazni materijal podvrgne jednom pripremnom procesu flotacije (isplivavanja), dodajući mu pogodan elektrolit.